

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/14-01/03

URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 10. siječnja 2014.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. siječnja 2014. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Slavka Linića, ministra financija, mr. sc. Borisa Lalovca, zamjenika ministra financija, Nadu Čavlović Smiljanec, pomoćnicu ministra financija i ravnateljicu Porezne uprave, te dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/13-11/117
Urbroj: 50301-05/16-14-10

Zagreb, 9. siječnja 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Slavka Linića, ministra financija, mr. sc. Borisa Lalovca, zamjenika ministra financija, Nadu Čavlović Smiljanec, pomoćnicu ministra financija i ravnateljicu Porezne uprave, te dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija.

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE
O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI U POREZNIM STVARIMA,
KAKO JE IZMIJENJENA I DOPUNJENA PROTOKOLOM KOJIM SE MIJENJA I
DOPUNJUJE KONVENCIJA O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI
U POREZNIM STVARIMA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI U POREZNIM STVARIMA, KAKO JE IZMIJENJENA I DOPUNJENA PROTOKOLOM KOJIM SE MIJENJA I DOPUNJUJE KONVENCIJA O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI U POREZNIM STVARIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima (u daljnjem tekstu: Konvencija) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je članica Vijeća Europe od 6. studenoga 1996. godine te stranka niza mnogostranih međunarodnih ugovora usvojenih u okviru Vijeća Europe.

Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima izvorno je sastavljena u Strasbourgu 25. siječnja 1988. godine od strane Vijeća Europe i OECD-a. Izvorni tekst Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima izmijenjen je i dopunjen Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, sastavljenim u Parizu 27. svibnja 2010. godine, koji je stupio na snagu 1. lipnja 2011. godine. S datumom stupanja Protokola na snagu 1. lipnja 2011. godine depozitari (glavni tajnik Vijeća Europe i glavni tajnik OECD-a) u skladu s ovlastima utvrđenim spomenutim Protokolom (članak X. stavak 4. Protokola), utvrdili su tekst Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom te tu verziju teksta dostavili državama koje imaju pravo postati strankama. Od stupanja na snagu spomenutog Protokola svaka država članica Vijeća Europe ili zemlja članica OECD-a koja postane strankom Konvencije smatra se strankom Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom, osim ako ne iskaže drukčiju namjeru pisanim priopćenjem jednom od depozitara.

Konvenciju je 11. listopada 2013. godine u Strasbourgu, u ime Republike Hrvatske, potpisao Miroslav Papa, izvanredni i opunomoćeni veleposlanik, stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Vijeću Europe.

Provođenje potrebnog unutarnjeg postupka kako bi Republika Hrvatska mogla izraziti svoj konačni pristanak biti vezana Konvencijom te postala strankom Konvencije i njezino stupanje na snagu za Republiku Hrvatsku ujedno je preduvjet i za sklapanje, u odnosima Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država (koje su stranka Konvencije), Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država u cilju unaprjeđenja izvršenja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi zakona FATCA (*Foreign Account Tax Compliance Act*), a u skladu s preporukom Europske komisije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njezine odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencijom se, u odnosima država koje su izrazile pristanak biti njome vezane, uspostavlja potrebni međunarodnopravni okvir za pružanje uzajamne pomoći u poreznim stvarima te za poboljšavanje međusobne razmjene poreznih informacija kao važnom sredstvu u borbi protiv porezne utaje što je u suglasju s međunarodno prihvaćenim standardom o razmjeni poreznih informacija i borbi protiv porezne utaje u Republici Hrvatskoj.

Konvencijom su utvrđeni porezi na koje se Konvencija primjenjuje, razrađene vrste i modaliteti razmijene informacija, uključujući istodobne porezne nadzore i sudjelovanje u poreznim nadzorima u inozemstvu, nadalje pomoć u naplati, uključujući mjere osiguranja, te dostavu dokumenata. Razrađeni su načini provedbe i primjene gore navedenih instituta kao i njihovo razjašnjavanje i definiranje. Konvencija također sadrži odredbe o stupanju na snagu kao i mogućnost otkaza Konvencije.

Sastavni dio Konvencije čine i Dodaci A, B i C koji sadrže podatke koje države priopćuju u trenutku izražavanja konačnog pristanka biti vezan Konvencijom, a koji su u skladu sa zahtjevima Konvencije, naknadno formirani i predmet su kontinuiranih dopuna i/ili izmjena temeljem izjava, priopćenja i očitovanja država, te kao takvi nisu dio izvornika Konvencije.

U Dodatku A, po kategorijama iz članka 2. stavka 1. Konvencije, navedeni su postojeći porezi na koje se Konvencija primjenjuje. Stranke obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europe ili glavnog tajnika OECD-a (kao depozitare) o svim izmjenama Dodatka A slijedom izmjena popisa spomenutog u članku 2. stavku 2. Konvencije. Takva izmjena proizvodi učinak prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu obavijest. Konvencija se, također primjenjuje, od njihovog usvajanja, i na sve istovjetne ili sadržajno slične poreze koji se uvedu u državi ugovornici nakon stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu stranku uz postojeće ili umjesto postojećih poreza navedenih u Dodatku A i u tom slučaju dotična stranka obavješćuje jednog od depozitara o usvajanju poreza u pitanju.

U Dodatku B, temeljem priopćenja i izjava država stranaka, sadržana su određenja država stranaka u pogledu značenja izraza „nadležno tijelo“ iz članka 3. stavka 1. podstavka d. Konvencije.

U Dodatku C, sadržane su izjave koje su dale države koje su to smatrale potrebnim, a kojima su se u kontekstu izraza „državljanin“ iz članka 3. stavka 1. podstavka e. Konvencije, pobliže odredile o značenju koje, za potrebe Konvencije, pridaju tom izrazu.

Konvencija će stupiti na snagu za Republiku Hrvatsku prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o ratifikaciji kod jednog od depozitara. Prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji predlaže se da Republika Hrvatska priopći određene izjave. Izjavom vezanom uz članak 2. (za potrebe Dodatka A) priopćuju se porezi na koje se Konvencija primjenjuje prema kategorijama navedenim u članku 2. stavku 1. Konvencije. Izjavom vezanom uz članak 3. stavak 1. podstavak d. (za potrebe Dodatka B) priopćuje se što se, u slučaju Republike Hrvatske, podrazumijeva pod izrazom „nadležno tijelo“. Također, prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji predlaže se da Republika Hrvatska priopći nekoliko rezervi u skladu s člankom 30. Konvencije i to:

- u skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom a. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti bilo koji oblik pomoći u vezi s porezima drugih stranaka iz bilo koje od kategorija navedenih u podstavku b. stavka 1. članka 2., a koji se konkretno navode u tekstu rezerve;
- u skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom b. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć pri naplati bilo kojeg poreznog potraživanja ili naplati administrativne novčane kazne, za poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. Konvencije;

- u skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom c. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć u odnosu na bilo koje porezno potraživanje koje postoji na datum stupanja na snagu Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku ili, ako se porezno potraživanje odnosi na poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. ili b. Konvencije, na datum povlačenja takve rezerve od strane Republike Hrvatske;
- u skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom d. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć kod dostave dokumenata za poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. Konvencije;
- u skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom f. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo primijeniti stavak 7. članka 28. Konvencije isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010., stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku, ili u slučaju kada nema poreznog razdoblja, za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezne obveze nastale na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku.

Uzimajući u obzir svrhu i dosege Konvencije, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska postane njezinom strankom. Na taj način se omogućava da se porezne informacije razmjenjuju i s državama s kojima Republika Hrvatska nema sklopljen ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Ocjenjuje se da postoji interes Republike Hrvatske da što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak i postane strankom Konvencije, kako bi se u odnosima Republike Hrvatske i država stranaka Konvencije (a u ovom trenutku Konvencija je na snazi u odnosima između više od 30 država, pa tako i Sjedinjenih Američkih Država) omogućila primjena postupaka i mehanizama suradnje predviđenih Konvencijom, a ujedno bi se na taj način ispunio i jedan od preduvjeta za sklapanje, u odnosima Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država, posebnog dvostranog međunarodnog ugovora spomenutog u točki II. ovoga Prijedloga zakona.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI U POREZNIM STVARIMA,
KAKO JE IZMIJENJENA I DOPUNJENA PROTOKOLOM KOJIM SE
MIJENJA I DOPUNJUJE KONVENCIJA O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ
POMOĆI U POREZNIM STVARIMA**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, sastavljena u Strasbourgu 25. siječnja 1988. godine, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, sastavljenim u Parizu 27. svibnja 2010. godine, u tekstu koji su, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, utvrdili depozitari 1. lipnja 2011. godine, a koju je Republika Hrvatska potpisala 11. listopada 2013. godine.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

**KONVENCIJA O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI
U POREZNIM STVARIMA**

Tekst izmijenjen i dopunjen odredbama Protokola kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, koji je stupio na snagu 1. lipnja 2011.

Preambula

Države članice Vijeća Europe i zemlje članice Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), potpisnice ove Konvencije,

smatrajući da je razvoj međunarodnog kretanja osoba, kapitala, roba i usluga – iako sam po sebi iznimno značajan – povećao vjerojatnost izbjegavanja plaćanja poreza i poreznu evaziju i da je zbog toga je potrebna povećana suradnja među poreznim vlastima;

pozdravljajući različite napore učinjene proteklih godina u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza i porezne evazije na međunarodnoj razini, kako dvostrane tako i mnogostrane;

smatrajući da su potrebni koordinirani naponi među državama kako bi se unaprijedili svi oblici administrativne suradnje u stvarima koje se odnose na poreze bilo koje vrste uz istodobno osiguranje odgovarajuće zaštite prava poreznih obveznika;

prepoznajući da međunarodna suradnja može imati značajnu ulogu u olakšavanju odgovarajućeg utvrđivanja poreznih obveza i u pomaganju poreznom obvezniku u zaštiti njegovih prava;

smatrajući da temeljna načela koja svakom pojedincu daju pravo na utvrđivanje njegovih prava i obveza u skladu s odgovarajućim zakonskim postupkom trebaju biti prepoznata kroz primjenu u poreznim stvarima u svim državama te da države trebaju nastojati zaštititi legitimne interese poreznih obveznika, uključujući odgovarajuću zaštitu od diskriminacije i dvostrukog oporezivanja;

uvjere stoga da bi države trebale poduzimati mjere ili dostavljati informacije, uzimajući u obzir potrebu zaštite povjerljivosti informacija te vodeći računa o međunarodnim instrumentima za zaštitu privatnosti i protoku osobnih podataka;

smatrajući da je stvoreno novo ozračje suradnje te da je poželjno osigurati mnogostrani instrument kojim se najvećem broju država omogućuje korištenje prednosti novog ozračja suradnje i istodobno provode najviši međunarodni standardi suradnje u poreznom području;

želeći sklopiti konvenciju o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I. – Područje primjene Konvencije

Članak 1. – Predmet Konvencije i osobe na koje se odnosi

1. Stranke će, podložno odredbama poglavlja IV., jedna drugoj pružati administrativnu pomoć u poreznim stvarima. Takva pomoć može uključivati, kada je prikladno, mjere koje poduzimaju pravosudna tijela.
2. Takva administrativna pomoć obuhvaća:
 - a. razmjenu informacija, uključujući istodobne porezne nadzore i sudjelovanje u poreznim nadzorima u inozemstvu;
 - b. pomoć u naplati, uključujući mjere osiguranja; i
 - c. dostavu dokumenata.
3. Stranka pruža administrativnu pomoć bez obzira je li osoba o kojoj se radi rezident ili državljanin stranke ili bilo koje druge države.

Članak 2. – Porezi na koje se primjenjuje Konvencija

1. Ova Konvencija se primjenjuje:
 - a. na slijedeće poreze:
 - i. poreze na dohodak ili dobit,
 - ii. poreze na dobit od otuđenja imovine koji su uvedeni odvojeno od poreza na dohodak ili dobit,
 - iii. poreze na neto imovinu,koji su uvedeni u ime stranke; i
 - b. na slijedeće poreze:
 - i. poreze na dohodak, dobit, dobit od otuđenja imovine ili neto imovinu koji su uvedeni u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke,
 - ii. obvezne doprinose za socijalno osiguranje koji se uplaćuju vladi ili ustanovama socijalnog osiguranja osnovanim temeljem javnog prava, i
 - iii. poreze drugih kategorija, osim carina, koji su uvedeni u ime stranke, i to:
 - A. poreze na ostavinu, nasljedstvo ili darove,
 - B. poreze na nekretnine,
 - C. poreze na opću potrošnju, kao što su porez na dodanu vrijednost ili porez na promet,

- D. posebne poreze na robu i usluge, kao što su trošarine,
- E. poreze na korištenje ili vlasništvo motornih vozila,
- F. poreze na korištenje ili vlasništvo nad pokretnom imovinom, osim motornih vozila,
- G. bilo koje druge poreze;

iv. poreze iz kategorija navedenih u gornjem podstavku iii. koji su uvedeni u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke.

2. Postojeći porezi na koje se Konvencija primjenjuje navedeni su u Dodatku A, po kategorijama iz stavka 1.
3. Stranke obavješćuju glavnog tajnika Vijeća Europe ili glavnog tajnika OECD-a (u daljnjem tekstu „depozitari“) o svakoj izmjeni Dodatka A slijedom izmjene popisa spomenutog u stavku 2. Takva izmjena proizvodi učinak prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu obavijest.
4. Konvencija se, također primjenjuje, od njihovog usvajanja, i na sve istovjetne ili sadržajno slične poreze koji su uvedeni u državi ugovornici nakon stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu stranku uz postojeće ili umjesto postojećih poreza navedenih u Dodatku A te, u tom slučaju, dotična stranka obavješćuje jednog od depozitara o usvajanju poreza u pitanju.

Poglavlje II. – Opće definicije

Članak 3. – Definicije

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a. izrazi „država podnositeljica zamolbe“ i „zamoljena država“ znače svaku stranku koja podnosi zamolbu za administrativnu pomoć u poreznim stvarima te svaku stranku od koje se traži pružanje takve pomoći;
 - b. izraz „porez“ znači svaki porez ili doprinos za socijalno osiguranje na koji se Konvencija primjenjuje u skladu s člankom 2.;
 - c. izraz „porezno potraživanje“ znači bilo koji dospjeli, a nenaplaćeni iznos poreza te na njega obračunatu kamatu, povezane administrativne novčane kazne i sporedne troškove naplate, koji se duguju, a nisu još plaćeni;
 - d. izraz „nadležno tijelo“ znači osobe i tijela navedene u Dodatku B;
 - e. izraz „državljeni“ u odnosu na stranku znači:
 - i. sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo te stranke, i
 - ii. sve pravne osobe, partnerstva, udruge i druge entitete koji svoj status kao takav izvode iz zakona koji su na snazi u toj stranci.

Za svaku stranku koja je dala izjavu u tu svrhu prethodno navedeni izrazi će se razumijevati kako je određeno u Dodatku C.

2. U pogledu primjene Konvencije od strane stranke, bilo koji izraz koji u njoj nije određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on prema pravu te stranke ima vezano uz poreze na koje se primjenjuje Konvencija.
3. Stranke obavješćuju jednog od depozitara o svakoj izmjeni Dodataka B i C. Takva izmjena proizvodi učinak prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada dotični depozitar primi takvu obavijest.

Poglavlje III. – Oblici pomoći

Odjeljak I. – Razmjena informacija

Članak 4. – Opće odredbe

1. Stranke razmjenjuju bilo koju informaciju, osobito kako je predviđeno u ovom odjeljku, koja je predvidivo bitna za administrativnu ili prisilnu provedbu njezinih unutarnjih propisa o porezima na koje se primjenjuje Konvencija.
2. Brisan.
3. Svaka stranka može, izjavom upućenom jednom od depozitara, navesti da, sukladno njezinom unutarnjem zakonodavstvu, njezina tijela mogu obavijestiti njezinoga rezidenta ili državljanina prije dostave informacija koje se na njega odnose, u skladu s člancima 5. i 7.

Članak 5. – Razmjena informacija na zamolbu

1. Na zamolbu države podnositeljice zamolbe, zamoljena država će državi podnositeljici zamolbe dostaviti bilo koju informaciju iz članka 4. koja se odnosi na određene osobe ili transakcije.
2. Ako informacije dostupne u poreznim spisima zamoljene države nisu dostatne za udovoljenje zamolbi za dostavu informacije, ta država poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi državi podnositeljici zamolbe dostavila tražene informacije.

Članak 6. – Automatska razmjena informacija

U odnosu na kategorije predmeta i u skladu s postupcima koje one utvrđuju uzajamnim dogovorom, dvije ili više stranaka automatski razmjenjuju informacije iz članka 4.

Članak 7. – Spontana razmjena informacija

1. Stranka, bez prethodne zamolbe, prosljeđuje drugoj stranci informaciju o kojoj ima saznanja u sljedećim okolnostima:
 - a. prvospomenuta stranka ima osnove za pretpostaviti da bi moglo doći do gubitka poreznih prihoda u drugoj stranci;

- b. porezni obveznik ostvario je pravo na umanjenje ili oslobođenje od poreza u prvospomenutoj stranci, što bi moglo dovesti do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj stranci;
 - c. poslovanje između poreznog obveznika stranke i poreznog obveznika druge stranke obavlja se kroz jednu ili više zemalja, na takav način da u jednoj ili drugoj stranci ili u objema može dovesti do porezne uštede;
 - d. stranka ima osnove pretpostaviti da porezna ušteda može nastati iz fiktivnih prijenosa dobiti unutar grupa poduzeća;
 - e. informacije koje je prvospomenutoj stranci prosljedila druga stranka omogućile su prikupljanje informacija koje bi mogle biti od značaja pri utvrđivanju porezne obveze u potonjoj stranci.
2. Svaka stranka poduzima takve mjere i provodi takve postupke koji su potrebni kako bi osigurala da se informacija opisana u stavku 1. učini dostupnom za prijenos drugoj stranci.

Članak 8. – Istodobni porezni nadzori

1. Na zamolbu jedne od njih, dvije ili više stranaka se savjetuju u svrhu utvrđivanja predmeta i postupaka za istodobne porezne nadzore. Svaka uključena stranka odlučuje želi li sudjelovati u pojedinom istodobnom poreznom nadzoru.
2. Za potrebe ove Konvencije, istodobni porezni nadzor znači dogovor između dviju ili više stranaka da istodobno, svaka na svom državnom području, izvrše porezni nadzor osobe ili osoba za koje imaju zajednički ili povezan interes, u cilju razmjene bilo kojih bitnih informacija koje one na taj način prikupljaju.

Članak 9. – Porezni nadzori u inozemstvu

1. Na zamolbu nadležnog tijela države podnositeljice zamolbe, nadležno tijelo zamoljene države može predstavnicima nadležnog tijela države podnositeljice zamolbe dopustiti da budu nazočni odgovarajućem dijelu poreznog nadzora u zamoljenoj državi.
2. Ako je zamolba prihvaćena, nadležno tijelo zamoljene države, što je prije moguće, obavješćuje nadležno tijelo države podnositeljice zamolbe o vremenu i mjestu nadzora, tijelu ili službeniku određenom za obavljanje nadzora te postupcima i uvjetima koji su u zamoljenoj državi potrebni za provedbu nadzora. Sve odluke u odnosu na provedbu poreznog nadzora donosi zamoljena država.
3. Stranka može obavijestiti jednog od depozitara o svojoj namjeri da, kao opće pravilo, ne prihvati zamolbe kako su navedene u stavku 1. Takva se izjava može dati ili povući u svako doba.

Članak 10. – Proturječne informacije

Ako stranka od druge stranke primi informacije o poreznim poslovima neke osobe koje se čine proturječnim informacijama koje ona posjeduje, o tome obavješćuje stranku koja je informacije dostavila.

Odjeljak II. – Pomoć u naplati

Članak 11. – Naplata poreznih potraživanja

1. Na zamolbu države podnositeljice zamolbe zamoljena država u skladu s odredbama članka 14. i 15., poduzima potrebne korake radi naplate poreznih potraživanja prvospomenute države kao da se radi o njezinim vlastitim poreznim potraživanjima.
2. Odredba stavka 1. primjenjuje se samo na porezna potraživanja koja su predmetom neke isprave kojom se dopušta njihova prisilna naplata u državi podnositeljici zamolbe i, osim ako između dotičnih stranaka nije dogovoreno drukčije, koja nisu sporna.

Međutim, ako se radi o potraživanju prema osobi koja nije rezident države podnositeljice zamolbe, stavak 1. primjenjuje se, osim ako između dotičnih stranaka nije dogovoreno drukčije, samo ako se potraživanje više ne može osporavati.

3. Obveza pružanja pomoći kod naplate poreznih potraživanja koja se odnose na umrlu osobu ili njezinu ostavinu, ograničena je na vrijednost ostavine ili imovine koju stekne svaki nasljednik, sukladno tome naplaćuje li se potraživanje iz ostavine ili od tog nasljednika.

Članak 12. – Mjere osiguranja

Na zamolbu države podnositeljice zamolbe, zamoljena država, u cilju naplate iznosa poreza, poduzima mjere osiguranja čak i ako je potraživanje sporno ili još uvijek nije predmet isprave kojom se dopušta prisilna naplata.

Članak 13. – Dokumenti koji se prilažu uz zamolbu

1. Uz zamolbu za administrativnu pomoć prema ovom odjeljku prilaže se:
 - a. izjava da se porezno potraživanje odnosi na porez na koji se primjenjuje Konvencija te da, u slučaju naplate, u skladu sa stavkom 2. članka 11., porezno potraživanje nije ili ne može biti osporavano,
 - b. službena preslika isprave kojom se dopušta prisilna naplata u državi podnositeljici zamolbe, i
 - c. bilo koji drugi dokument koji je potreban za naplatu ili mjere osiguranja.
2. Isprava kojom se dopušta prisilna naplata u državi podnositeljici zamolbe, kada je to primjereno i u skladu s odredbama koje su na snazi u zamoljenoj državi, biti će prihvaćena, priznata, dopunjena ili zamijenjena čim je to moguće nakon datuma primitka zamolbe za pomoć, ispravom kojom se dopušta prisilna naplata u potonjoj državi.

Članak 14. - Rokovi

1. Pitanja o bilo kojem roku po isteku kojeg porezno potraživanje ne može biti prisilno naplaćeno uređuje se pravom države podnositeljice zamolbe. U zamolbi za pomoć navode se osnovni podaci o tom roku.

2. Postupci naplate koje provede zamoljena država slijedom zamolbe za pomoć, koji bi, sukladno zakonima te države, proizveli učinak odgode ili privremenog ukidanja roka spomenutog u stavku 1., imaju takav učinak i prema zakonima države podnositeljice zamolbe. Zamoljena država obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe o takvim postupcima.
3. U svakom slučaju, zamoljena država nije dužna udovoljiti zamolbi za pomoć koja je podnesena nakon razdoblja od 15 godina od datuma izvorne isprave kojom se dopušta prisilna naplata.

Članak 15. - Prednost

Porezno potraživanje u čijoj se naplati pruža pomoć neće u zamoljenoj državi imati nikakvu prednost pred poreznim potraživanjima te države, čak i ako je korišten postupak naplate onaj koji je primjenjiv na njezina vlastita porezna potraživanja.

Članak 16. – Odgoda plaćanja

Zamoljena država može dopustiti odgodu plaćanja ili plaćanje u obrocima, ako to u sličnim okolnostima dopuštaju njezini zakoni ili upravna praksa, ali o tome prvo obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe.

Odjeljak III. – Dostava dokumenata

Članak 17. – Dostava dokumenata

1. Na zamolbu države podnositeljice zamolbe, zamoljena država dostavlja primatelju dokumente, uključujući one koji se odnose na sudske odluke, koji potječu iz države podnositeljice zamolbe i koji se odnose na poreze na koje se primjenjuje Konvencija.
2. Zamoljena država će izvršiti dostavu dokumenata:
 - a. na način propisan njezinim unutarnjim pravom za dostavu dokumenata bitno slične naravi;
 - b. u mogućoj mjeri, na neki poseban način koji traži država podnositeljica zamolbe ili koji je najbliži takvom načinu dostupnom prema njezinim vlastitim zakonima.
3. Stranka može dostavu dokumenata izvršiti izravno poštom osobi na državnom području druge stranke.
4. Ništa u Konvenciji neće se tumačiti tako da onemogućava stranci bilo kakvu dostavu dokumenata u skladu s njezinim zakonima.
5. Kada se dokument dostavi u skladu s ovim člankom, uz njega nije potrebno priložiti prijevod. Međutim, kada primatelj ne može razumjeti jezik dokumenta, zamoljena država će dogovoriti da se on prevede ili da se izradi sažetak na njezinom jeziku ili na jednom od njezinih službenih jezika. Alternativno, može zatražiti od države podnositeljice zamolbe da se dokument prevede ili da se uz njega priloži sažetak na jednom od službenih jezika zamoljene države, Vijeća Europe ili OECD-a .

Poglavlje IV. – Odredbe koje se odnose na sve oblike pomoći

Članak 18. – Informacije koje dostavlja država podnositeljica zamolbe

1. Kada je to moguće, u zamolbi za pomoć treba se navesti:
 - a. tijelo ili agencija koja je inicirala zamolbu koju je podnijelo nadležno tijelo;
 - b. naziv, adresa ili bilo koji drugi podaci od pomoći pri utvrđivanju identiteta osoba u odnosu na koje se zamolba podnosi;
 - c. u slučaju zamolbe za informacijom, oblik u kojem država podnositeljica zamolbe želi dobiti informaciju kako bi ista udovoljila njezinim potrebama;
 - d. u slučaju zamolbe za pomoć u naplati ili mjere osiguranja, priroda poreznog potraživanja, elementi poreznog potraživanja i imovina iz koje bi se porezno potraživanje moglo naplatiti;
 - e. u slučaju zamolbe za dostavu dokumenata, priroda i predmet dokumenta kojeg treba dostaviti;
 - f. je li u skladu s pravom i upravnom praksom države podnositeljice zamolbe te je li ona opravdana u smislu uvjeta iz članka 21. stavka 2. podstavka g.
2. Čim sazna bilo koju drugu informaciju bitnu za zamolbu za pomoć, država podnositeljica zamolbe prosljeđuje ju zamoljenoj državi.

Članak 19. – Brisan.

Članak 20. – Odgovor na zamolbu za pomoć

1. Ako se udovolji zamolbi za pomoć, zamoljena država obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe o poduzetim mjerama i o ishodu pomoći što je prije moguće.
2. Ako je zamolba odbijena, zamoljena država obavješćuje državu podnositeljicu zamolbe o toj odluci i razlozima za takvu odluku što je prije moguće.
3. Ako je, u pogledu zamolbe za informacijom država podnositeljica zamolbe navela oblik u kojem želi dobiti informaciju, a zamoljena država je u položaju to učiniti, zamoljena država ju dostavlja u traženom obliku.

Članak 21. – Zaštita osoba i ograničenje obveze pružanja pomoći

1. Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na prava i zaštitu osiguranu osobama zakonima ili upravnom praksom zamoljene države.
2. Osim u slučaju članka 14., odredbe ove Konvencije neće se tumačiti tako da zamoljenoj državi nameću obvezu:

- a. poduzimanja mjera koje odstupaju od njezinih vlastitih zakona ili upravne prakse ili zakona ili upravne prakse države podnositeljice zamolbe;
 - b. poduzimanja mjera koje bi bile protivne javnom poretku (*ordre public*);
 - c. dostave informacija koje se ne mogu pribaviti prema njezinim vlastitim zakonima ili upravnoj praksi ili prema zakonima ili upravnoj praksi države podnositeljice zamolbe;
 - d. dostave informacija kojima bi se otkrila bilo koja trgovačka poslovna, industrijska, komercijalna ili profesionalna tajna ili trgovački postupak ili informacija čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (*public ordre*);
 - e. pružanja administrativne pomoći ako i u mjeri u kojoj smatra da je oporezivanje u državi podnositeljici zamolbe protivno općeprihvaćenim načelima oporezivanja ili odredbama konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ili bilo koje druge konvencije koju je zamoljena država sklopila s državom podnositeljicom zamolbe;
 - f. pružanja administrativne pomoći u svrhu provedbe ili prisilne provedbe odredbe poreznog prava države podnositeljice zamolbe ili bilo kojeg s time povezanog uvjeta, kojim se diskriminira državljanin zamoljene države u odnosu na državljanina države podnositeljice zamolbe, u istim okolnostima;
 - g. pružanja administrativne pomoći ako država podnositeljica zamolbe nije iskušala sva prihvatljiva sredstva koja su raspoloživa prema njezinim zakonima ili upravnoj praksi, osim kada bi pribjegavanje takvim sredstvima moglo dovesti do nerazmjerne poteškoće;
 - h. pružanja pomoći pri naplati u onim predmetima u kojima je administrativno opterećenje za tu državu očito u nesrazmjeru s koristi koju bi ostvarila država podnositeljica zamolbe.
3. Ako država podnositeljica zamolbe traži informaciju u skladu s ovom Konvencijom, zamoljena država koristi svoje mjere za prikupljanje informacija kako bi pribavila tražene informacije, iako država podnositeljica zamolbe ne treba tu informaciju za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima sadržanim u ovoj Konvenciji, ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja, uključujući osobito ona iz stavaka 1. i 2. neće tumačiti tako da zamoljenoj državi daju pravo odbiti davanje informacije isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom informacijom.
 4. Ni u kojem slučaju se odredbe ove Konvencije, uključujući osobito one iz stavaka 1. i 2., neće tumačiti tako da zamoljenoj državi daju pravo odbiti davanje informacija isključivo iz razloga što informacije drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 22. – Tajnost

1. Sve informacije koje je stranka pribavila prema ovoj Konvenciji smatrat će se tajnima i štitit će se na isti način kao informacije pribavljene prema unutarnjem pravu te stranke i, u mjeri potrebnoj za osiguranje potrebne razine zaštite osobnih podataka, u skladu sa zaštitom koju stranka koja informacije dostavlja navodi kao potrebnu prema njezinom unutarnjem pravu.

2. Takve se informacije u svakom slučaju otkrivaju jedino osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna ili nadzorna tijela) koja se bave obračunom, prikupljanjem i naplatom, ovrhom ili progonom ili odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze te stranke ili nadzora gore navedenog. Informaciju mogu koristiti samo gore navedene osobe ili tijela i to samo u navedene svrhe. Oni mogu, neovisno o odredbama stavka 1., otkriti informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama koje se odnose na takve poreze.
3. Ako je stranka stavila rezervu predviđenu u podstavku a. stavka 1. članka 30., bilo koja druga stranka koja pribavlja informacije od te stranke neće ih koristiti u svrhu poreza iz kategorije koja podliježe rezervi. Jednako tako, stranka koja stavlja rezervu neće koristiti informacije koje je pribavila prema ovoj Konvenciji u svrhu poreza iz kategorije koja podliježe rezervi.
4. Neovisno o odredbama stavaka 1., 2. i 3., informacije koje stranka primi mogu se koristiti u druge svrhe kada bi se takve informacije mogle koristiti u neke druge svrhe prema zakonima stranke koja informacije dostavlja, a nadležno tijelo te stranke odobri takvo korištenje. Informacije koje jedna stranka dostavi drugoj stranci mogu se proslijediti nekoj trećoj strani uz prethodno odobrenje nadležnog tijela prvospomenute stranke.

Članak 23. - Postupci

1. Postupci u vezi s mjerama koje prema ovoj Konvenciji poduzima zamoljena država vode se samo pred odgovarajućim tijelom te države.
2. Postupci u vezi s mjerama koje prema ovoj Konvenciji poduzima država podnositeljica zamolbe, osobito oni koji se, u području naplate, tiču postojanja ili iznosa poreznog potraživanja ili isprave kojom se dopušta prisilna naplata, vode se samo pred odgovarajućim tijelom te države. Ako se takvi postupci pokreću, država podnositeljica zamolbe obavješćuje zamoljenu državu koja obustavlja postupak u očekivanju odluke tijela o kojem je riječ. Međutim, zamoljena država, ako država podnositeljica zamolbe to od nje zatraži, na zamolbu države podnositeljice zamolbe poduzima mjere osiguranja radi zaštite naplate. Zamoljenu državu o takvom postupku može obavijestiti i bilo koja zainteresirana osoba. Po primitku takve informacije zamoljena država se, po potrebi, savjetuje s državom podnositeljicom zamolbe.
3. Čim se u postupku donese pravomoćna odluka, zamoljena država ili država podnositeljica zamolbe, ovisno o slučaju, obavješćuje drugu državu o odluci i implikacijama koje ona ima na zamolbu za pomoć.

Poglavlje V. - Posebne odredbe

Članak 24. – Provedba Konvencije

1. Stranke će uzajamno komunicirati radi provedbe ove Konvencije putem svojih nadležnih tijela. Nadležna tijela mogu u tu svrhu izravno komunicirati te mogu ovlastiti podređena tijela da djeluju u njihovo ime. Nadležna tijela dviju ili više stranaka mogu se uzajamno sporazumjeti o načinu primjene Konvencije.

2. Kada zamoljena država smatra da bi primjena ove Konvencije u pojedinom slučaju mogla imati ozbiljne i neželjene posljedice, nadležna tijela zamoljene države i države podnositeljice zamolbe savjetovat će se i nastojati riješiti situaciju uzajamnim dogovorom.
3. Tijelo za koordinaciju sastavljeno od predstavnika nadležnih tijela stranaka prati provedbu i razvoj ove Konvencije, pod pokroviteljstvom OECD-a. U tu svrhu tijelo za koordinaciju predlaže svaku mjeru koja bi mogla unaprijediti opće ciljeve Konvencije. Osobito, ono će djelovati kao mjesto za proučavanje novih metoda i postupaka radi unaprjeđenja međunarodne suradnje u poreznim stvarima i, kada je to primjereno, može preporučiti reviziju ili izmjene i dopune Konvencije. Države koje su potpisale, ali još nisu ratificirale, prihvatile ili odobrile Konvenciju imaju pravo sudjelovati na sastancima tijela za koordinaciju u svojstvu promatrača.
4. Stranka može zatražiti od tijela za koordinaciju dostavu mišljenja o tumačenju odredaba Konvencije.
5. Kada između dviju ili više stranaka nastanu poteškoće ili dvojbe u vezi s provedbom ili tumačenjem Konvencije, nadležna tijela tih stranaka nastoje pitanje riješiti uzajamnim dogovorom. O dogovoru će biti obaviješteno tijelo za koordinaciju.
6. Glavni tajnik OECD-a obavješćuje stranke, i države potpisnice koje nisu ratificirale, prihvatile ili odobrile Konvenciju, o mišljenjima koje dostavi tijelo za koordinaciju sukladno odredbama gornjeg stavka 4. te o uzajamnim dogovorima postignutim sukladno gornjem stavku 5.

Članak 25. - Jezik

Zamolbe za pomoć i odgovori na iste bit će sastavljeni na jednom od službenih jezika OECD-a i Vijeća Europe ili na bilo kojem drugom jeziku dvostrano dogovorenim između dotičnih država ugovornica.

Članak 26. - Troškovi

Osim ako stranke dvostrano drukčije ne dogovore:

- a. uobičajene troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosit će zamoljena država;
- b. izvanredne troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosit će država podnositeljica zamolbe.

Poglavlje VI. – Završne odredbe

Članak 27. – Drugi međunarodni ugovori ili dogovori

1. Mogućnosti za pružanje pomoći predviđene ovom Konvencijom ne ograničavaju, niti su same ograničene, onima sadržanim u postojećim ili budućim međunarodnim ugovorima ili drugim dogovorima između dotičnih stranaka, ili drugim instrumentima koji se odnose na suradnju u poreznim stvarima.

2. Neovisno o stavku 1., one stranke koje su države članice Europske unije mogu, u svojim uzajamnim odnosima, primijeniti mogućnosti pomoći predviđene Konvencijom u mjeri u kojoj one dopuštaju širu suradnju negoli mogućnosti ponuđene primjenjivim pravilima Europske unije.

Članak 28. – Potpisivanje i stupanje na snagu Konvencije

1. Ova Konvencija biti će otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe i zemljama članicama OECD-a. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod jednog od depozitara.
2. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada je pet država izrazilo svoj pristanak biti vezano Konvencijom u skladu s odredbama stavka 1.
3. U odnosu na bilo koju državu članicu Vijeća Europe ili bilo koju zemlju članicu OECD-a koja naknadno izrazi svoj pristanak biti vezana njome, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.
4. Svaka država članica Vijeća Europe ili svaka zemlja članica OECD-a koja postane stranka Konvencije nakon stupanja na snagu Protokola kojim se mijenja i dopunjuje ova Konvencija, otvorenog za potpisivanje 27. svibnja 2010. („Protokol 2010.“), biti će stranka Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena tim Protokolom, osim ako drukčiju namjeru ne iskaže u pisanom priopćenju jednom od depozitara.
5. Nakon stupanja na snagu Protokola 2010., svaka država koja nije članica Vijeća Europe ili OECD-a može zatražiti da bude pozvana da potpiše i ratificira ovu Konvenciju kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010. Svaki takav zahtjev upućuje se jednom od depozitara koji ga dostavlja strankama. Depozitar obavješćuje i Odbor ministara Vijeća Europe i Vijeće OECD-a. Odluka o pozivanju država koje su to zatražile da postanu stranke Konvencije donosi se konsenzusom putem tijela za koordinaciju. U odnosu na bilo koju državu koja ratificira Konvenciju kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010. u skladu s ovim stavkom, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o ratifikaciji kod jednog od depozitara.
6. Odredbe ove Konvencije, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., proizvode učinak za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon 1. siječnja godine koji slijedi onu u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na stranku ili, kada nema poreznog razdoblja, za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezne obveze nastale na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi onu u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na stranku. Bilo koje dvije ili više stranaka mogu se uzajamno dogovoriti da Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., proizvodi učinak za administrativnu pomoć koja se odnosi na ranija porezna razdoblja ili porezne obveze.
7. Neovisno o stavku 6., za porezne stvari koje uključuju namjerno ponašanje koje je podložno progonu prema kaznenom zakonodavstvu stranke podnositeljice zamolbe, odredbe ove Konvencije, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010.,

proizvode učinak od datuma stupanja na snagu u odnosu na stranku vezano za ranija porezna razdoblja ili porezne obveze.

Članak 29. – Teritorijalna primjena Konvencije

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti područje ili područja na koja se ova Konvencija primjenjuje.
2. Svaka država može bilo kojeg kasnijeg datuma, izjavom upućenom jednom od depozitara, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu izjavu.
3. Svaka izjava dana prema bilo kojem od prethodna dva stavka može, u odnosu na bilo koje područje navedeno u takvoj izjavi, biti povučena obaviješću upućenom jednom od depozitara. Povlačenje proizvodi učinak prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi takvu obavijest.

Članak 30. – Rezerve

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju ili na bilo koji kasniji datum, izjaviti da zadržava pravo:
 - a. ne pružiti bilo koji oblik pomoći u vezi s porezima drugih stranaka iz bilo koje od kategorija navedenih u podstavku b. stavka 1. članka 2., pod uvjetom da to ne uključuje bilo koji domaći porez u toj kategoriji prema Dodatku A Konvencije;
 - b. ne pružiti pomoć pri naplati bilo kojeg poreznog potraživanja, ili naplati administrativne novčane kazne, za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u stavku 1. članka 2.;
 - c. ne pružiti pomoć u odnosu na bilo koje porezno potraživanje koje postoji na datum stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na tu državu ili, ako je prema gornjem podstavku a. ili b. prethodno stavljena rezerva, na datum povlačenja takve rezerve u vezi s porezima iz kategorije o kojoj je riječ;
 - d. ne pružiti pomoć kod dostave dokumenata za sve poreze ili samo za poreze iz jedne ili više kategorija navedenih u stavku 1. članka 2.;
 - e. ne dopustiti dostavu dokumenata poštom, kako je određeno u stavku 3. članka 17.;
 - f. primijeniti stavak 7. članka 28. isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na stranku, ili u slučaju kada nema poreznog razdoblja, za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezne obveze nastale na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na stranku.
2. Nikakve druge rezerve se ne mogu staviti.

3. Nakon stupanja na snagu Konvencije u odnosu na stranku, ta stranka može staviti jednu ili više rezervi navedenih u stavku 1. koje nije stavila u vrijeme ratifikacije, prihvata ili odobrenja. Takve rezerve stupaju na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada jedan od depozitara primi rezervu.
4. Svaka stranka koja je stavila rezervu prema stavcima 1. i 3 može istu u cijelosti ili djelomično povući obavješću naslovljenom na jednog od depozitara. Povlačenje proizvodi učinak na datum kada dotični depozitar primi obavijest.
5. Stranka koja je stavila rezervu u odnosu na neku odredbu ove Konvencije ne može tražiti primjenu te odredbe od bilo koje druge stranke; ona može, međutim, ako je njezina rezerva djelomična, zahtijevati primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je ona sama prihvatila.

Članak 31. - Otkaz

1. Svaka stranka može, u svako doba, otkazati ovu Konvenciju obavješću upućenom jednom od depozitara.
2. Takav otkaz proizvodi učinak prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kada depozitar primi obavijest.
3. Svaka stranka koja otkáže Konvenciju ostaje vezana odredbama članka 22. sve dok su u njezinu posjedu bilo koji dokumenti ili informacije koje je pribavila prema Konvenciji.

Članak 32. – Depozitari i njihove funkcije

1. Depozitar koji je zaprimio neki akt, obavijest ili priopćenje, obavješćuje države članice Vijeća Europe i zemlje članice OECD-a te bilo koju stranku ove Konvencije o:
 - a. svakom potpisivanju;
 - b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju;
 - c. svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s odredbama članaka 28. i 29.;
 - d. svakoj izjavi danoj slijedom odredaba stavka 3. članka 4. ili stavka 3. članka 9., kao i povlačenju svake takve izjave;
 - e. svakoj rezervi stavljenoj slijedom odredaba članka 30. i povlačenju svake važeće rezerve slijedom odredaba stavka 4. članka 30.;
 - f. svakoj obavijesti primljenoj slijedom odredaba stavka 3. ili 4. članka 2., stavka 3. članka 3., članka 29. ili stavka 1. članka 31.;
 - g. svakom drugom činu, obavijesti ili priopćenju u vezi s ovom Konvencijom.
2. Depozitar koji primi priopćenje ili izrađuje obavijest slijedom odredaba stavka 1. odmah o tomu obavješćuje drugog depozitara.

U potvrdu toga niže potpisani, propisano za to ovlašteni, potpisali su Konvenciju.

Utvrđeno od strane depozitara 1. dana lipnja 2011. u skladu s člankom X.4. Protokola kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u dva primjerka od kojih će jedan biti položen u arhivu svakog depozitara. Depozitari dostavljaju ovjerenu presliku svakoj stranci Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom i svakoj državi ovlaštenoj da postane stranka.

**CONVENTION ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE
IN TAX MATTERS**

Text amended by the provisions of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, which entered into force on 1st June 2011

Preamble

The member States of the Council of Europe and the member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention,

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services – although highly beneficial in itself – has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should carry out measures or supply information, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instruments for the protection of privacy and flows of personal data;

Considering that a new co-operative environment has emerged and that it is desirable that a multilateral instrument is made available to allow the widest number of States to obtain the benefits of the new co-operative environment and at the same time implement the highest international standards of co-operation in the tax field;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters,

Have agreed as follows:

Chapter I – Scope of the Convention

Article 1 – Object of the Convention and persons covered

- 1 The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.
- 2 Such administrative assistance shall comprise:
 - a exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;
 - b assistance in recovery, including measures of conservancy; and
 - c service of documents.
- 3 A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

Article 2 – Taxes covered

- 1 This Convention shall apply:
 - a to the following taxes:
 - i taxes on income or profits,
 - ii taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,
 - iii taxes on net wealth,imposed on behalf of a Party; and
 - b to the following taxes:
 - i taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,
 - ii compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and
 - iii taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:
 - A. estate, inheritance or gift taxes,
 - B. taxes on immovable property,
 - C. general consumption taxes, such as value added or sales taxes,
 - D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,

- E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,
 - F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,
 - G. any other taxes;
- iv taxes in categories referred to in sub-paragraph iii. above which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party.
- 2 The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.
 - 3 The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the “Depositaries”) of any change to be made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.
 - 4 The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

Chapter II – General definitions

Article 3 – Definitions

- 1 For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a the terms “applicant State” and “requested State” mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;
 - b the term “tax” means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;
 - c the term “tax claim” means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;
 - d the term “competent authority“ means the persons and authorities listed in Annex B;
 - e the term “nationals” in relation to a Party means:
 - i all individuals possessing the nationality of that Party, and
 - ii all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

- 2 As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.
- 3 The Parties shall notify one of the Depositaries of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

Chapter III – Forms of assistance

Section I – Exchange of information

Article 4 – General provision

- 1 The Parties shall exchange any information, in particular as provided in this section, that is foreseeably relevant for the administration or enforcement of their domestic laws concerning the taxes covered by this Convention.
- 2 Deleted.
- 3 Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5 – Exchange of information on request

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.
- 2 If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6 – Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

Article 7 – Spontaneous exchange of information

- 1 A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:
 - a the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;

- b a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first-mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;
 - c business dealings between a person liable to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;
 - d a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;
 - e information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.
- 2 Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8 – Simultaneous tax examinations

- 1 At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.
- 2 For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest, with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9 – Tax examinations abroad

- 1 At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.
- 2 If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.
- 3 A Party may inform one of the Depositories of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10 – Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II - Assistance in recovery

Article 11 – Recovery of tax claims

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.
- 2 The provision of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested.

However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.

- 3 The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12 – Measures of conservancy

At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13 – Documents accompanying the request

- 1 The request for administrative assistance under this section shall be accompanied by:
 - a a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,
 - b an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State, and
 - c any other document required for recovery or measures of conservancy.
- 2 The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting enforcement in the latter State.

Article 14 – Time limits

- 1 Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.
- 2 Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or

interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

- 3 In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15 – Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16 – Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III – Service of documents

Article 17 – Service of documents

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.
- 2 The requested State shall effect service of documents:
 - a by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;
 - b to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.
- 3 A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.
- 4 Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.
- 5 When a document is served in accordance with this article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

Chapter IV – Provisions relating to all forms of assistance

Article 18 – Information to be provided by the applicant State

- 1 A request for assistance shall indicate where appropriate:
 - a the authority or agency which initiated the request made by the competent authority;
 - b the name, address, or any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;
 - c in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;
 - d in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;
 - e in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;
 - f whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 21.2.g.
- 2 As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19 – Deleted

Article 20 – Response to the request for assistance

- 1 If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.
- 2 If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.
- 3 If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

Article 21 – Protection of persons and limits to the obligation to provide assistance

- 1 Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.
- 2 Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:
 - a to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;

- b to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - c to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;
 - d to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - e to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;
 - f to provide administrative assistance for the purpose of administering or enforcing a provision of the tax law of the applicant State, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested State as compared with a national of the applicant State in the same circumstances;
 - g to provide administrative assistance if the applicant State has not pursued all reasonable measures available under its laws or administrative practice, except where recourse to such measures would give rise to disproportionate difficulty;
 - h to provide assistance in recovery in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the applicant State.
- 3 If information is requested by the applicant State in accordance with this Convention, the requested State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though the requested State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations contained in this Convention, but in no case shall such limitations, including in particular those of paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
- 4 In no case shall the provisions of this Convention, including in particular those of paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 22 – Secrecy

- 1 Any information obtained by a Party under this Convention shall be treated as secret and protected in the same manner as information obtained under the domestic law of that Party and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Party as required under its domestic law.
- 2 Such information shall in any case be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative or supervisory bodies) concerned with the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals

in relation to, taxes of that Party, or the oversight of the above. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes.

- 3 If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a. of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.
- 4 Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

Article 23 – Proceedings

- 1 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.
- 2 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State, in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceedings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.
- 3 As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

Chapter V – Special provisions

Article 24 – Implementation of the Convention

- 1 The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.
- 2 Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.

- 3 A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.
- 4 A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.
- 5 Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The agreement shall be communicated to the co-ordinating body.
- 6 The Secretary General of OECD shall inform the Parties, and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

Article 25 – Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26 – Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

- a ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;
- b extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

Chapter VI – Final provisions

Article 27 – Other international agreements or arrangements

- 1 The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.
- 2 Notwithstanding paragraph 1, those Parties which are member States of the European Union can apply, in their mutual relations, the possibilities of assistance provided for by the Convention in so far as they allow a wider co-operation than the possibilities offered by the applicable European Union rules.

Article 28 – Signature and entry into force of the Convention

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.
- 2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 3 In respect of any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.
- 4 Any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which becomes a Party to the Convention after the entry into force of the Protocol amending this Convention, opened for signature on 27th May 2010 (the “2010 Protocol”), shall be a Party to the Convention as amended by that Protocol, unless they express a different intention in a written communication to one of the Depositaries.
- 5 After the entry into force of the 2010 Protocol, any State which is not a member of the Council of Europe or of the OECD may request to be invited to sign and ratify this Convention as amended by the 2010 Protocol. Any request to this effect shall be addressed to one of the Depositaries, who shall transmit it to the Parties. The Depositary shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the OECD Council. The decision to invite States which so request to become Party to this Convention shall be taken by consensus by the Parties to the Convention through the co-ordinating body. In respect of any State ratifying the Convention as amended by the 2010 Protocol in accordance with this paragraph, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification with one of the Depositaries.
- 6 The provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party. Any two or more Parties may mutually agree that the Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to earlier taxable periods or charges to tax.
- 7 Notwithstanding paragraph 6, for tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party, the provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect from the date of entry into force in respect of a Party in relation to earlier taxable periods or charges to tax.

Article 29 – Territorial application of the Convention

- 1 Each State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.
- 3 Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

Article 30 – Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:
 - a not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph b. of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;
 - b not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;
 - c not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has previously been made under sub-paragraph a. or b. above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;
 - d not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;
 - e not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17;
 - f to apply paragraph 7 of Article 28 exclusively for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party.
- 2 No other reservation may be made.

- 3 After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.
- 4 Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.
- 5 A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
- 3 Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents or information obtained under the Convention.

Article 32 – Depositaries and their functions

- 1 The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD and any Party to this Convention of:
 - a any signature;
 - b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;
 - d any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;
 - e any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;
 - f any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;
 - g any other act, notification or communication relating to this Convention.
- 2 The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Convention.

Established by the Depositaries the 1st day of June 2011 pursuant to Article X.4 of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of each Depositary. The Depositaries shall transmit a certified copy to each Party to the Convention as amended by the Protocol and to each State entitled to become a party.

Članak 3.

Prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona sljedeće rezerve:

REZERVE

u skladu s člankom 30. Konvencije

U skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom a. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti bilo koji oblik pomoći u vezi s porezima drugih stranaka iz bilo koje od sljedećih kategorija navedenih u podstavku b. stavka 1. članka 2.:

- i. porezi na dohodak, dobit, dobit od otuđenja imovine ili neto imovinu koji su uvedeni u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke,
- ii. obvezni doprinosi za socijalno osiguranje koji se uplaćuju vladi ili ustanovama socijalnog osiguranja osnovanim temeljem javnog prava,
- iii. A: porezi na ostavinu, nasljedstvo i darove,
- iii. B: porezi na nekretnine,
- iii. D: posebni porezi na robu i usluge, kao što su trošarine,
- iii. E: porezi na korištenje ili vlasništvo motornih vozila,
- iii. F: porezi na korištenje ili vlasništvo nad pokretnom imovinom, osim motornih vozila,
- iv. porezi iz kategorija navedenih u gornjem podstavku iii. koji su uvedeni u ime političkih podjedinica ili lokalnih tijela stranke.

U skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom b. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć pri naplati bilo kojeg poreznog potraživanja ili naplati administrativne novčane kazne, za poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. Konvencije.

U skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom c. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć u odnosu na bilo koje porezno potraživanje koje postoji na datum stupanja na snagu Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku ili, ako se porezno potraživanje odnosi na poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. ili b. Konvencije, na datum povlačenja takve rezerve od strane Republike Hrvatske.

U skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom d. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo ne pružiti pomoć kod dostave dokumenata za poreze navedene u rezervi stavljennoj prema članku 30. stavku 1. podstavku a. Konvencije.

U skladu s člankom 30. stavkom 1. podstavkom f. Konvencije, Republika Hrvatska zadržava pravo primijeniti stavak 7. članka 28. isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010., stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku, ili u slučaju kada nema poreznog razdoblja, za administrativnu pomoć koja se

odnosi na porezne obveze nastale na ili nakon 1. siječnja treće godine koja prethodi onoj u kojoj je Konvencija, kako je izmijenjena i dopunjena Protokolom 2010., stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku.

Članak 4.

Prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona sljedeće izjave:

IZJAVA

vezana uz članak 2. Konvencije (za potrebe Dodatka A)

Dodatak A – Porezi na koje se Konvencija primjenjuje

Za Republiku Hrvatsku Konvencija se primjenjuje na one poreze u članku 2. stavku 1. Konvencije koji potpadaju pod:

Članak 2. stavak 1.a.i:

- porez na dohodak;
- porez na dobit.

Članak 2. stavak 1.b.iii.:

- C: porez na dodanu vrijednost;
- G: porez na promet nekretnina.

IZJAVA

vezana uz članak 3. stavak 1. podstavak d. Konvencije (za potrebe Dodatka B)

Dodatak B – Nadležna tijela

U odnosu na Republiku Hrvatsku izraz „nadležno tijelo“ znači Ministarstvo financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika.

Članak 5.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 6.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi za Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 7.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Konvencijom, na temelju čega će ovaj pristanak biti izražen i na međunarodnoj razini polaganjem isprave o ratifikaciji kod glavnog tajnika Vijeća Europe, kao jednog od depozitara Konvencije.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Članak 3. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst rezervi koje će, u skladu s člankom 30. Konvencije, Republika Hrvatska priopćiti na Konvenciju prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji.

Članak 4. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst izjava koje će Republika Hrvatska priopćiti prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji i to tekst izjave vezane uz članak 2. Konvencije (za potrebe Dodatka A) i tekst izjave vezane uz članak 3. stavak 1. podstavak d. Konvencije (za potrebe Dodatka B).

Člankom 5. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 6. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Konvencija nije na snazi za Republiku Hrvatsku te da će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 7. Konačnog prijedloga zakona uređuje se stupanje na snagu Zakona.

Prilog: Preslika teksta Konvencije, u izvorniku na engleskom jeziku